

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 30 maj 2008 – Milan Kyrian mot Celní úřad Tábor

(Mål C-233/08)

(2008/C 209/38)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud, Republiken Tjeckien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Milan Kyrian

Motpart: Celní úřad Tábor

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 12.3 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder ⁽¹⁾ tolkas så att, då åtgärder för att verkställa en fordran bestrids inför en domstol i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte, denna domstol har rätt att, i enlighet med den nationella lagstiftningen i medlemsstaten, pröva om det dokument som medger verkställighet (exekutionstiteln) är verkställbart och har delgetts gäldenären på ett korrekt sätt?
- 2) Följer av gemenskapsrättens allmänna rättsprinciper, i synnerhet principerna om rätten till en rättvis rättegång, god förvaltning och rättsstatsprincipen, att delgivning av det dokument som medger verkställighet (exekutionstiteln) med gäldenären på ett språk som denne inte förstår och som inte är ett officiellt språk i den stat där gäldenären delges, utgör en brist som kan göra det tillåtet att vägra att verkställa på grundval av en sådan exekutionstitel?

⁽¹⁾ EGT L 73, s. 18; svensk specialutgåva, område 2, volym 2, s. 66.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 3 juni 2008 – Google France och Google Inc. mot Luis Vuitton Malletier

(Mål C-236/08)

(2008/C 209/39)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation (chambre commerciale, financière et économique)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Google France och Google Inc.

Motpart: Luis Vuitton Malletier

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 5.1 a och b i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ⁽¹⁾ och artikel 9.1 a och b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken ⁽²⁾ tolkas så, att en leverantör av en avgiftsbelagd söktjänst ska anses använda varumärken på ett sätt som innehavaren har rätt att förhindra när den ställer sökord till annonsörernas förfogande, genom vilka registrerade varumärken återges eller imiteras, och enligt avtalet för söktjänsten ser till att utifrån dessa sökord skapa och med förtur visa reklamänkar till webbplatser varifrån förfalskade produkter erbjuds?
- 2) För det fall det rör sig om varumärken med renommé, kan innehavaren förhindra sådan användning med stöd av artikel 5.2 i direktivet och artikel 9.1 c i förordningen?
- 3) Kan en leverantör av en avgiftsbelagd söktjänst, i det fall användningen i fråga inte innebär sådan användning som varumärkesinnehavaren kan förhindra med stöd av direktivet eller förordningen, anses leverera någon av informationssamhällets tjänster bestående av lagring av information som tillhandahållits av tjänstemottagaren i den mening som avses i artikel 14 i direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 ⁽³⁾, på så vis att leverantören inte kan hållas ansvarig annat än om varumärkesinnehavaren informerat honom om annonsörens olagliga användning av varumärket?

⁽¹⁾ EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178.

⁽²⁾ EGT L 11, 1994, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, s. 1).